

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211202261
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8211202261.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Slovak Telecom a.s., Karadičová 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpeného JUDr. Oliverom Balážom, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká 10, proti žalovanému V. J., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX F. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov o zaplatenie 1.555,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejove č.k. 6C/29/2012-137 zo dňa 23.10.2012 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka tak, že žalobca je p o v i n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku trovy prvostupňového konania vo výške 165,17 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalobca je p o v i n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 476,38 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12.4.2010 do zaplatenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 63,99 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd prvého stupňa o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom rozhodol s odkazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Vedľajší účastník si trovy konania včas vyčíslil naposledy podaním zo dňa 19.3.2012. Prvostupňový súd konštatoval, že vedľajší účastník má na náhradu trov konania právo za rovnakých podmienok ako účastník, na strane ktorého v konaní vystupoval, preto vzhľadom na výsledok konania a prevažujúci úspech žalovaného mu priznal náhradu trov konania vo výške zodpovedajúcej pomeru úspechu žalovaného k úspechu žalobcu. Nestotožnil sa s argumentáciou vedľajšieho účastníka, ktorý trovy konania žiadal v plnej výške tak, ako keby predmetom konania bolo iba zaplatenie zmluvnej pokuty. Nie je pravdou ani jeho tvrdenie v podaní zo dňa 25.5.2012, že v konaní vystupoval iba v časti samostatného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorá návrhom nebola uplatnená dôvodne. Vychádzajúc z podania vedľajšieho účastníka zo dňa 6.7.2011, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu nemôže byť pochyb o tom, že vstúpil do celého konania, predmetom ktorého bolo tak zaplatenie zmluvnej pokuty ako aj ceny poskytnutých služieb, spolu zaplatenia sumy

1.555,17 eur s príslušenstvom. Z uvedeného vstupu vedľajšieho účastníka nijako nevyplýva, že by vedľajší účastník vstupoval len do časti konania týkajúcej sa zaplatenia zmluvnej pokuty. O tom, že tomu tak nebolo a že vedľajší účastník vstúpil do konania ako celku svedčí aj to, že vo svojom odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 10.11.2011, uskutočnenom v čase, kedy mu už z doručeného návrhu na začatie konania a príloh bolo dobre známe, čo všetko je predmetom konania, zaujal postoj k celému predmetu konania, keď výslovne uviedol, že v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty návrh ako nedôvodný navrhuje zamietnuť a v časti o zaplatenie ceny služieb nárok nenamieta a v tejto časti návrhu navrhuje rozsudkom vyhovieť a zaviazat' odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi cenu služieb a príslušné úroky z omeškania. Pre rozhodnutie o trovách vedľajšieho účastníka je rozhodujúce zistenie, či vedľajší účastník vstúpil do celého konania, o čom prvostupňový súd vzhľadom na obsah jeho vstupu do konania a podaného odporu proti platobnému rozkazu nemal najmenšie pochybnosti. Pri zistení, že vstúpil do celého konania, je potom úplne irelevantné, akú časť uplatneného nároku úspešne namieta. I keby jeho tvrdenie v podaní zo dňa 25.5.2012, podľa ktorého v konaní vystupuje iba v časti samostatného nároku na zmluvnú pokutu bolo považované za vystúpenie z konania v časti uplatneného nároku na zaplatenie ceny služieb, to by mohlo mať účinky len do budúcnosti a nič by to nemenilo na tom, že pre rozhodnutie o trovách konania vzniknutých pred týmto dňom by bolo potrebné vychádzať z pomeru úspechu a neúspechu zodpovedajúcemu skutočnosti, že vedľajší účastník pôvodne vstúpil do konania ako celku. V prejednávanej veci nie je žiaden dôvod rozhodovať o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, ako by tento do konania vstúpil len ohľadom časti zaplatenia zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník preto má podľa prvostupňového súdu právo na náhradu trov konania rovnako ako odporca, iba v pomere úspechu odporcu k úspechu navrhovateľa, t.j. v rozsahu 38,74 % (69,37 % -30,63 %). Na základe uvedeného priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 63,99 eur (38,74 % zo sumy 165,17 eur) Eur vypočítanej podľa vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov. Má za to, že súd prvého stupňa rozhodol v tejto časti na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru má vedľajší účastník nárok len na náhradu vecných nákladov v zmysle ustanovenia § 137 O.s.p., pričom náhradu trov konania je možné priznať iba účastníkovi konania (s výnimkou štátu podľa ustanovenia § 148 O.s.p.). Vedľajší účastník na rozdiel od hlavného intervienta je treťou osobou.

Aj vedľajší účastník na strane žalovaného podal včas odvolanie proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného. Namieta, že vstúpil do konania svojím podaním zo dňa 6.7.2011, v ktorom požiadal o doručenie návrhu a príloh. Po doručení návrhu dňa 28.10.2011 podal vedľajší účastník vo veci vyjadrenie, v ktorom definoval rozsah svojho pôsobenia tak, že nenamieta časť uplatneného nároku žalobcu vo výške 476,38 eur s príslušenstvom za elektronické komunikačné služby. Neskôr pri odôvodnení svojho nároku na náhradu trov konania uviedol, že vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka navrhol rozhodnúť tak, že súd zaviazá žalobcu zaplatiť náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, ktoré mu vznikli právnym zastupovaním, pretože v konaní vystupoval na podporu žalovaného a v ním napádanej časti žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty bol v celom rozsahu úspešný. Z uvedeného je podľa vedľajšieho účastníka zrejmé, že vystupoval na podporu žalovaného len v samostatnom nároku na zmluvnú pokutu a v rozsahu svojho pôsobenia, kde mal 100 % úspech si uplatnil aj trovy konania. Na podporu svojej argumentácie poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR (R 28/1970, R 53/1993, uznesenie sp. zn. 4MCdo/20/2010 zo dňa 26.1.2011). Na základe uvedeného žiadal zmeniť štvrtý výrok uznesenia tak, aby odvolací súd zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 165,17 eur na účet jeho právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v zmysle zásad vyjadrených v § 212 O.s.p.. Vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, naopak odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je možné vyhovieť.

Podľa § 93 ods. 2 až 4 veta prvá O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi, alebo proti odporcovi, zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

S účasťou vedľajšieho účastníka v konaní je potrebné vyriešiť aj otázku, či vedľajšiemu účastníkovi vzniká právo na náhradu trov konania podľa § 142 a nasl. O.s.p. . Z ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. vyplýva, že postavenie vedľajšieho účastníka je rovnaké ako u účastníka konania a tento má rovnaké práva ako účastník konania, pričom koná sám za seba. Pokiaľ v súvislosti so vstupom a účasťou v konaní vznikli vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, má aj vedľajší účastník podľa výsledku konania právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, vrátane trov spojených s jeho právnym zastúpením. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodiť z čl. 47 Ústavy SR. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Z uvedeného vyplýva, že odvolacie námietky žalobcu spočívajúce v namietaní možnosti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka sú vzhľadom na doslovný výklad ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. nedôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Pre rozhodovanie o trovách konania vedľajšieho účastníka v predmetnej veci je potrebné ujasniť postup pre ich priznanie, ak v konaní boli uplatnené viaceré nároky, každý so samostatným skutkovým základom, ktorý by mohol byť samostatne predmetom žaloby. V súvislosti s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. je potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o právach so samostatným skutkovým základom treba úspech a neúspech účastníka posudzovať vždy osobitne podľa toho, v ktorom nároku, ktorý by mohol byť samostatne uplatniteľný, bol úspešný a v akom rozsahu a v ktorom zasa nie. Trovy konania preto treba separovať a osobitne o nich rozhodnúť vo vzťahu ku každému nároku zvlášť. Ak ide o práva so samostatným skutkovým základom, môže dôjsť aj k tomu, že povinnosti na náhradu trov konania sa budú určovať osobitne tak, že žalovaný môže byť zaviazaný k náhrade trov konania žalobcovi a žalobca k náhrade trov konania žalovanému. Treba zdôrazniť, že súd nemôže nikdy kompenzovať obe vzájomné pohľadávky svojím rozhodnutím. Môžu tak urobiť účastníci na základe dohody alebo jednostranného úkonu podľa hmotnoprávných predpisov. Analogia iuris s hmotným právom je tu na mieste. Rovnaký právny názor bol vyslovený aj NS vo veci 24.6.1969 3 Cz 13/1969 uverejnený pod R 28/1970.

Podľa § 42 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Vychádzajúc z obsahu spisu je zrejmé, že v danom prípade sa žalobca vo vzťahu k žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.555,17 eur s príslušenstvom, a tento nárok odôvodňoval Zmluvami o pripojení uzatvoreným medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo dňa 19.2.2009 v spojení s Dodatkami k týmto zmluvám.

V priebehu konania a to dňa 6.7.2011 vstúpil do konania vedľajší účastník na podporu žalovaného, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778. Podaním zo dňa 10.11.2011 vedľajší účastník na strane žalovaného podal proti platobnému rozkazu Okresného súdu Bardejov č.k. 1Ro/57/2011-75 zo dňa 17.6.2011 odpor, v ktorom uviedol, že namieta iba povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Zároveň

uviedol, že nenamieta časť uplatneného nároku žalobcom vo výške 476,38 eur s príslušenstvom za poskytnuté elektronické komunikačné služby.

V konaní vedľajší účastník namietal opodstatnenosť uplatňovanej zmluvnej pokuty zo strany žalobcu a zároveň napadol zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve upravujúcu túto zmluvnú pokutu, ktorá podľa jeho názoru je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Prvostupňový súd o uplatňovanom nároku rozhodol takým spôsobom, že žalobu pokiaľ ide o

zaplatenie zmluvnej pokuty, ako nedôvodnú zamietol a vyhovel žalobnému návrhu v časti o zaplatenie ceny služieb dodaných žalovanému.

Odvolačný súd súhlasí so súdom prvého stupňa v tom zmysle, že vedľajší účastník vstúpil do celého konania, nielen do časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty.

Odvolačný súd poukazuje na povahu podania ako procesného úkonu i na potrebu vychádzať z celého jeho obsahu. Podaním odporu došlo k zabráneniu toho, aby platobný rozkaz nadobudol právne účinky právoplatného platobného rozkazu. Stačí, aby účastník podávajúci odpor napadol (vzniesol) výhrady len k časti meritórneho výroku platobného rozkazu, teda napr. obsahovo vyjadril nesúhlas iba s časťou uložených povinností zaplatenia uplatnenej pohľadávky.

Pre rozhodnutie o náhrade trov je však určujúcim, že v konaní išlo o zaplatenie dvoch samostatne uplatniteľných nárokov, vyjadrených v jednej sume. Išlo o nároky so samostatným skutkovým základom. Prvým bolo zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb s príslušenstvom a druhým zaplatenie zmluvnej pokuty. Ohľadne prvého nároku bol v konaní žalovaný neúspešný a vznikla mu povinnosť hradiť žalobcovi trovy konania. Výrok o trovách konania však žalobca nenapadol tak, aby sa domáhal náhrady trov v tej časti, v ktorej bol úspešný. V druhom uplatnenom nároku žalobcom voči žalovanému bol žalovaný za účinnej pomoci vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do konania na ochranu jeho práv, úspešným účastníkom.

Odvolačný súd poznamenáva, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty s príslušenstvom je samostatným nárokom. Pokiaľ súd rozhodoval o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, bolo jeho povinnosťou rozhodnúť o náhrade trov konania vo vzťahu ku každému uplatnenému nároku osobitne. Odvolačný súd je toho názoru, že podľa výsledku konania vo vzťahu k rozhodnutiu o nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty s príslušenstvom vzniklo vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania v plnej výške podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

S ohľadom na vyššie uvedené odvolačný súd postupom podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a priznal vedľajšiemu účastníkovi plnú náhradu trov konania vo výške 165,17 Eur. Priznaná náhrada trov konania pozostáva z odmeny advokáta za zastupovanie vedľajšieho účastníka v predmetnej veci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov pri poskytovaní právnych služieb. Výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bola vypočítaná z tarifnej hodnoty sporu vo výške 1.078,79 Eur a predstavuje sumu 61,41 Eur. Odmena pozostáva z dvoch úkonov, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a) Advokátskej tarify, ďalej AT) a odpor proti platobnému rozkazu po 61,41 eur (§ 14 ods. 1 písm. a) Advokátskej tarify), 2 krát režijný paušál po 7,41 eur, 20% DPH z odmeny advokáta vo výške 27,53 Eur, spolu trovy vo výške 165,17 eur.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolačný súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešným účastníkom,

preto mu boli priznané trovy odvolacieho konania v plnej výške a tieto pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej služby krátenej o 50 % podľa § 14 ods. 3, písm. b) AT v sume 8,30 eur (16,60 eur /2) z tarifnej hodnoty sporu, ktorým sú trovy konania vo výške 101,18 eur (165,17 eur - 63,99 eur), 1 krát režijný paušál v sume 7,63 eur (§ 16 ods. 3 AT) 20% DPH v sume 3,19 Eur, spolu 19,12 Eur a ich zaplatenie uložil

žalobcovi, ako neúspešnému účastníkovi v odvolacom konaní, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení novely vykonanej zákonom č. 33/2011 Z. z. účinným od 01. 05. 2011.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.